

Могло би се догодити да ноћ између 24. и 25. априла не буде запамћена по изборима и драми око тога ко је све и ко није прешао цензус, него по избијању највеће афере у историји „напредне“ Србије. Под окриљем ноћи, непозната лица су порушила део објеката у близини градилишта „Београда на води“, пролазницима који су се ту затекли људи у фантомкама су одузели мобилне телефоне, полиција није интервенисала и није се оглашавала на позиве. Надлежни су се наредних дана правили луди и излазили са објашњенима увредљивим за здрав разум. А у међувремену је под доста необичним околностима преминуо и један (једини?) непосредни сведок, што је читавом догађају дало додатни мистериозни и мрачни карактер.

Просто је невероватно и више него индикативно како „службени“ таблоиди, иначе екстремно сензационалистички и „лешинарски“ настројени, ову тему држе ниско, не засипају јавност информацијама из истраге, не нуде милионске награде за помоћ у проналажењу починилаца и не баве се спекулацијама ко би све могао да буде уплетен.

„Технички“ премијер је у једној ствари заиста у праву. Било је у новијој српској историји и много горих и проблематичнијих ствари. Скандалозно је било паљење скупштине. Скандалозан је био упад наоружаних људи у Народну банку. Скандалозно је било својевремено хапшење Милошевића у којем су такође учествовали људи под фантомкама. Но, нису ту биле толико скандалозне фантомке (које се, узгред речено, обично и користе приликом неких деликатних, на пример, антитерористичких и сличних операција), колико је проблематичан био разлог због којег је акција предузета, и колико су били проблематични неки њени извођачи – припадници земунско-сурчинског клана – који су се испод фантомки крили.

Савамала – српски „Вотергејт“

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 10 јун 2016 11:36

